

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek			Osztályozás
				Tá 614.71
	Szerző			Hely
	Cím A füst.			Idő 1911
Forrás: Budapesti hírlap.			Személy	
Bp. (Hely)	1911 (Idő)	v/28 (Köt. v. füz.)	Helyszám	

— (A füst.) Néhány napig pokoli hőség tette a budapesti levegőt tűrhetetlenné. Ma hajnalra szél kerekedett, a mely némi enyhülést ígért megkínzott idegeinknek. De a főváros boldogtalan rabjainak minden reménykedése meddő. Itt átokra fordul az is, a miből áldás fakadhatna. A szél oly rettentő port kavart föl a rosszul, rendszertelenül és hanyagul öntözött utcákon, hogy a mai nap bizonyára tetemesen megnövelte a tuberkulózis statisztikáját. Estére kelve aztán a város legbelsejében, a hetedik és nyolcadik kerület mesgyéjén működésbe lépett a speciális budapesti tortura. A nyár-utcai gőzfürdő elkezdte ontani a füstöt ormótlán kéményéből, hogy elborult a nap, elsötétedett az ember szeme és vaskos rétegben verődött le a butorra, a padlatra, a fehér papirosra a ragadós, zsiros korom. Egy időre mintha kifáradt volna a fürdő kéménye. Nosza folytatta dühödt energiával a füstökadás nemes művét a kertész-utcai villámos-telep. Valahol a Klauzál-utca tájékán van egy gőzfavágó, az asszisztált két előkelőbb kollégájának. A lélekzetünk elakad ettől a gyilkos füsttől, a tüdönk kiszárad, elernyedett idegeink kinosan vonaglanak e szemérmetlen és kimélet nélkül való ostorcsapás alatt, és nincs segítség. Sehol a világon el nem tűrnék ezt a gyalázatos állapotot, nálunk siket minden fül a panaszra, vak minden szem e hallatlan visszaélés meglátására. És mégis szeretnők megkérdezni a főváros érdemes hatóságát: meddig kell még elszenvednünk testi épségünk és tisztaságunk e szünetlen sérelmét? Arról nem szólunk, hogy a hatóságnak érdeke is, kötelessége is, hogy a polgárok részére a jólét maximumát

biztosítsa. Ezek ideálok, a melyek gyakorlati megvalósításáról a drágaságnak, a rossz közlekedésnek, a parkmentes városépítésnek, az élelmiszerhiánynak, a lassu, de megbízhatatlan adminisztrációnak e városában nevetséges beszélni. Azt azonban megkövetelhetjük, hogy Budapest hatalmas urai ne engedjenek bennünket megfojtani. A kenyér drága, a hus még drágább, a vízért díjat fizetünk; a levegő azonban legalább eddig ingyenes volt. Miért kell most drágán megváltanunk a levegőt is nagy pénzen, sok idő-

veszteséggel, másfélórás kirándulással? És mit csináljanak azok a dolgozó rabszolgák, a kik nem érnek rá a Zugligetbe hajtani, mert ide köti őket a kenyérkeresetük? A város nagyurai nyilván azt gondolják, hogy azok fulladjanak meg. Rájuk nézve ugyis ez az aránylag legkedvezőbb megoldás. Így legalább nem kell vesződniök tovább, és Rákoskeresztúron elég jó a levegő. Csakhogy engedelmmükkel, tisztelt polgármester urak, tanácsos urak, elüljáró urak, városatyá urak: nekünk élnünk kell, ha nem is akarunk. És nem fogunk időnap előtt elpusztulni csak azért, mert a Hungária-fürdőnek így kellemes, a Kertész-utca hatalmasai ezt akarják és a szövetségben a harmadik, a szerény, de illatos gőzfavágó szintén szabadon óhajtja ontani füstjét. A tüdönk, a torkunk, az épségünk, a testi tisztaságunk, a város becsülete érdekében sürgős és hathatós orvoslást követeljük!